Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 07.12.1967, sp. zn. 3 To 570/67, ECLI:CZ:KSBR:1967:3.TO.570.1967.1

Číslo: 42/1968

Právní věta: K výkladu ustanovení § 13 odst. 2, § 21 odst. 1 vyhlášky č. 80/1966 Sb. o pravidlech silničního provozu. Na křižovatce, tvořené hlavní silnicí, která zahýbá vpravo a vedlejší silnicí, která pokračuje přímo ve směru dosavadní hlavní silnice, není řidič, který jede přímo, povinen dát znamení vlevo o změně směru jízdy, třebas nepokračuje po hlavní silnici; v takovém případě totiž neodbočuje vlevo. Za odbočování je nutno považovat změnu jízdy v místech, kde o dalším směru jízdy mohou vzniknout pochybnosti. Při tom není pro pojem odbočování rozhodné, že řidič nepokračuje po hlavní silnici, pokud při vjezdu na vedlejší silnici nemění směr jízdy.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 07.12.1967

Spisová značka: 3 To 570/67

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Doprava

Předpisy: 80/1966 Sb. § 12 odst. 1
§ 12 odst. 7
§ 13 odst. 2
§ 13 odst. 6
§ 21 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42/1968 sb. rozh.

K výkladu ustanovení § 13 odst. 2, § 21 odst. 1 vyhlášky č. 80/1966 Sb. o pravidlech silničního provozu.

Na křižovatce, tvořené hlavní silnicí, která zahýbá vpravo a vedlejší silnicí, která pokračuje přímo ve směru dosavadní hlavní silnice, není řidič, který jede přímo, povinen dát znamení vlevo o změně směru jízdy, třebas nepokračuje po hlavní silnici; v takovém případě totiž neodbočuje vlevo.

Za odbočování je nutno považovat změnu jízdy v místech, kde o dalším směru jízdy mohou vzniknout pochybnosti. Při tom není pro pojem odbočování rozhodné, že řidič nepokračuje po hlavní silnici,

pokud při vjezdu na vedlejší silnici nemění směr jízdy.

(Usnesení krajského soudu v Brně ze 7. prosince 1967, 3 To 570/67.)

Krajský soud zamítl jako bezdůvodné odvolání obviněného proti rozsudku okresního soudu v Gottwaldově z 9. října 1967 sp. zn. 3 T 201/67, jímž byl obviněný uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák., který spáchal jako řidič osobního automobilu nedodržením pravidel silničního provozu na křižovatce.

Z odůvodnění:

Trestného činu se obviněný dopustil tak, že jako řidič osobního automobilu při jízdě po hlavní silnici nepřizpůsobil svou jízdu okolnostem provozu za situace, kdy na křižovatce dojížděl 3 cyklistky – školačky, o jejichž způsobu jízdy neměl jistotu, kterým směrem budou v jízdě pokračovat. Vjel do křižovatky z levé strany cyklistek až na jejich úroveň a když cyklistky pokračovaly v jízdě v přímém směru a neodbočovaly doprava na Z., musel vybočit dále vlevo a dostal se do jízdní dráhy motocyklistovi, který přijížděl v protisměru od Z. Tak došlo ke srážce motocyklu s osobním autem obviněného, při které utrpěl motocyklista tržně-zhmožděnou ránu na stehně.

Obviněný v odvolání namítá, že cyklistky na křižovatce nenajely na střed vozovky a neukazovaly odbočování doleva, ačkoliv měnily směr jízdy, protože vyjížděly z hlavní silnice na vedlejší. Takový výklad ustanovení § 13 a § 21 vyhl. č. 80/1966 Sb. je nesprávný. Podle § 13 odst. 2 cit. vyhl. je řidič povinen dát znamením pro změnu jízdy najevo úmysl odbočit. Za odbočování nutno považovat změnu směru jízdy vozidla, ke které dochází v místech, kde o dalším směru jízdy mohou vzniknout pochyby. V daném případě však cyklistky jely přímo na S. a změnu směru jízdy by musely naznačit jen tehdy, kdyby jely doprava na Z. Na tomto výkladu nemůže nic změnit ani ta okolnost, která ze silnic byla hlavní a která vedlejší. To by bylo významné jen pro posouzení přednosti v jízdě ve smyslu § 15 cit. vyhl. Pro řešenou otázku je důležité znění § 13 odst. 6 cit. vyhl., kde se hovoří o řidiči odbočujícím vlevo po hlavní silnici, zatímco v přímém směru pokračuje silnice vedlejší. Vyhláška tedy označuje výslovně za odbočování změnu směru jízdy na křižovatce bez ohledu na klasifikaci silnice jako hlavní či vedlejší, tedy i tehdy, když řidič odbočující sleduje směr silnice hlavní.

Provedenými důkazy bylo zjištěno, že obviněný nezastavil za cyklistkami na začátku křižovatky, ale vjel do křižovatky z levé strany cyklistek až na jejich úroveň a cyklistky předjel. Tím, že předjížděl nemotorová vozidla za uvedené situace na křižovatce, porušil ustanovení § 12 odst. 7 písm. b), jakož i ustanovení § 12 odst. 1 věta poslední cit. vyhlášky, neboť nešlo o situaci, při níž na křižovatce nebo v těsné blízkosti před ní nebylo již pochybnosti o směru jízdy předjížděných cyklistek a dále předjížděl, aniž by se mohl bezpečně zařadit před cyklistky, které hodlal předjet. Cyklistky před vjetím do křižovatky neukazovaly znamení pro změnu směru; již to mělo být pro obviněného výstrahou a upozorněním, že buď pojedou přímo, nebo s ohledem na svůj nízký věk neukazují změnu směru pro neznalost dopravních předpisů. Obviněný si sice situaci uvědomil, jak vyplývá z jeho prohlášení spolujezdcům v autě „jsem zvědav, co budou děvčata dělat“, nevyvodil však z této situace potřebné závěry, jak byl jako řidič povinen. Nevyčkal při pravém okraji vozovky až cyklistky dalším způsobem jízdy projeví svůj úmysl ohledně další jízdy, ale začal je předjíždět, takže potom, aby na ně nenarazil, musel vyhnout do levé poloviny vozovky na Z. a tím zavinil srážku s motocyklistou a jeho zranění. Právem proto okresní soud dospěl k závěru, že k újmě na zdraví motocyklisty došlo v důsledku porušení pravidel silničního provozu při jízdě obviněného. Poznámka redakce: Tímto rozhodnutím se mění stanovisko, zaujaté ohledně povinnosti řidiče dávat znamení o změně směru jízdy v rozhodnutí č. 31/1958 sb. rozh.